

Péntek Erzsébet (Cserháti Gyuláné)

*1937-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 67/1960.*

1960. májusában kezdett dolgozni az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárban. A vállalat akkor legdinamikusabba fejlődő, legnagyobb hatóanyag gyártó üzemébe került, ahol az azidőszerint leghatékonyabbnak tartott antibiotikum, a Clorocid gyártása folyt. Az első beosztása az üzemi laboratóriumba szólt, ahol részben gyártásközi vizsgálatok, részben fejlesztési kísérletek végzése volt a feladata. A termelés végtermékben kifejezve a tíztonnás nagyságrendről igen gyorsan nőtt többszáz tonnára, ezért a gyártás hamarosan egy új, korszerű gyártócsarnokban folytatódott. A gyártási paraméterek minden fázisra kiterjedő újra optimalizálása után, a tennivalók teljeskörű üzemi újraelosztása keretében, a meghatározott gyártási fázisokból álló üzemi részlegvezetője lett. Az előzőnél lényegesen sokrétűbb, kiterjedtebb és felelősebb munkakörbe került. Feladatai közé tartozott a gyártás valamennyi szükséges feltételének biztosítása, az esetenként előforduló problémák megoldása, a megfelelő minőséget szavatoló ellenőrzések végzése, továbbá részvétel a gyártásfejlesztéssel kapcsolatos kísérletekben és azok üzemi megvalósításában. 1970-ben üzemi termelésvezetőnek, azaz üzemvezető-helyettesnek nevezték ki. Feladata tartalmát tekintve részben egyezett, részben bővebb volt az előző beosztása szerintinél, ugyanakkor terjedelmét tekintve jelentősen megnőtt, az üzem teljes egészét lefedte. (A hatóanyaggyártásban ezt a munkakört nő sem előtte, sem azóta nem töltötte be.) A 80-as évek során változott az üzem termékprofilja. Számos új hatóanyag gyártásbavétele valósult meg, melyek befogadásának előkészítésében és véghezvitelében aktívan részt vett. A gyógyszeriparban zajló, a hatóanyaggyártást érintő, számos változással (minőségbiztosítási rendszerek bevezetése, és az ehhez tartozó auditok fogadása, a környezetvédelmi követelmények szigorodása, és az azoknak megfelelés fokozott ellenőrzése, a szabadalmi rendszer átalakulása, a számítástechnika térnyerése) autodidakta módon igyekezett lépést tartani. 1994-ben ment nyugdíjba.

Munkáját elismerték, személyét megbecsülték. A Nehézipar Kiváló Dolgozója, valamint a Munka Érdemrend bronz fokozata kitüntetésekben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.